

יום ב', ו' בכסלו תשס"ז (27 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

משפט פראג [השלמת המאמר מאתמול]...

כמו כן נעצרו רבים אחרים אשר שמשו כעדי תביעה, רוב העצורים לצורך עדות נשפטו בנפרד ונידונו למאסרים ממושכים, חלקם שוחרר ללא כל אישום. כל הנאשמים זכו בשלב זה או אחר לרהביליטציה מלאה.

מהמבוא לכתב האישום שהוגש נגדם:

"**בוגדים טרוצקיסטים**, טיטואיסטים, ציונים, בורגנים, לאומנים ואויביהם של העם הצ'כוסלובקי ושל משטר הדמוקרטיה העממית והסוציאליזם... בקשו לערער את היסודות של משטר... לחבל בבניין הסוציאליזם... פעולות ריגול... לרופף את אחדות העם... כושר ההתגוננות של הרפובליקה... ניתוק קשריה הידידותיים עם ברית המועצות... למגר את המשטר... להשיב על כנו את הקפיטליזם..."

כעבור שבוע, ביום 27 לנובמבר 1952, הסתיים המשפט שזכה לשידור ישיר ברדיו הצ'כי ולהתייחסויות פומביות כמיטב המסורת, כולל "הפגנות עממיות ספונטאניות של המוני העמלים". כל הנאשמים הודו באשמתם, נתנו עדות מפורטת על כל פשעיהם והכו על חטא בפומבי ללא יוצא מן הכלל. פרט ללונדון, היידו ולבל נידונו כל הנאשמים לתליה וגזר דינם הוצא אל הפועל ברביעי לדצמבר 1952 – שבועיים ימים מתחילת המשפט. גופות הנידונים נשרפו ואפרם פוזר בכביש צדדי ליד פראג המעטירה.

= ... **יש טעם** להפריד בין חמלתנו הטבעית כבני אנוש אל אנשים שנאלצו לעבור מסע השפלה כה נוראי, לבין יחסנו אל הנידונים עצמם שהיו חלק בלתי נפרד מן המכונה שגרסה אותם, פרקה אותם לגורמים, הרכיבה אותם מחדש ובלעה אותם חיים. נכון הוא כי לא היה כל בסיס וכל יסוד להאשמות המטופשות והמוזרות שהופנו כלפיהם, **אולם יש לזכור** כי עוד ימים ספורים לפני שנעצרו, נחקרו, עונו, הושפלו, הודו והורשעו, **הם עשו את אותו הדבר לחבריהם** שלהם והיו שותפים מלאים לתהליך של חיסולים והאשמות שווא. שווא היה שותף ראשי למעצר וחקירה של חלק מהנאשמים עוד בטרם עלה עליו הכורת, ידיו של שלינג מוכתמות בדם חבריו ויריביו, על סלאנסקי בכלל אין מה לדבר, הוא היה מגדולי המחסלים הפוליטיים בצ'כיה. כך שבעצם המהפכה אכלה את בניה וכשם שאין סיבה לחוס על רובספייר ודנטון, כך גם אין מה לנוד לגורלם של נידוני משפט פראג, אף שיש ביניהם רשעים יותר ורשעים פחות.

... **מעניין במיוחד** סיפור הקנוניה למעצרו של **סלאנסקי**. בערב המעצר, כ"ו בחשון תשי"ב [24 לנובמבר 1951], הוזמנו **רודולף סלאנסקי** ואשתו יוספה לארוחת ערב בבית ראש הממשלה, אנטונין **זאפוטוצקי**. סלאנסקי, אשר הודח חודשים מספר לפני כן מתפקיד מזכ"ל המפלגה הקומוניסטית הצ'כוסלובקית, כיהן כסגן ראש הממשלה, והארוחה נערכה לכבוד פרידה ממשלחת סובייטית רמת דרג. זאפוטוצקי הונחה לעכב את סלאנסקי בביתו ככל שיוכל ולהודיע מתי יצא בדרכו הביתה. בינתיים נכנסו אנשי השירות החשאי לביתו של סלאנסקי. זאפוטוצקי ורעייתו הרבו במחוות ידידות נלבבות כלפי הזוג

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', ו' בכסלו תשס"ז (27 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

סלאנסקי עד לשעה מאוחרת, בין השאר הראה להם פסלונים עשויים מלחם אותם יצר בתקופת היותו בבית הסוהר. הגברת זאפוטוצקי אף הואילה להתקשר בעצמה אל ביתן הנהגים על מנת לזמן את מכוניתם של הסלאנסקים. עם יציאתם התקשר ראש הממשלה אל השר לביטחון לאומי לדיסלב קופיריבה וכל השאר הוא כבר היסטוריה. האורבים הסתתרו בחושך, עם כניסת רודולף ויוספה לביתם, נדלקו פנסים מסנוורים וסלאנסקי נלקח לטירת רוזין כעציר מספר 2359/865. = <http://kulmosnet.co.il/articles/amish/prag/prag1.htm>

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונֶּה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל